

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413205669
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8413205669.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudcom JUDr. Karolom Krochtom v právnej veci žalobcu Československá obchodní banka, a.s., IČO: 00001350, so sídlom Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, Česká republika, právne zastúpeného Mgr. Petrom Olejárom, usadeným euroadvokátom, Mikulášska 29, 811 01 Bratislava proti žalovanému 1./ B. Q., nar. X.XX.XXXX, naposledy bytom T. XXXX/XX, XXX XX O. D., toho času na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníkom pre toto konanie Mestom Stará Ľubovňa, 2./ U. Q., na XX.X.XXXX, bytom S. XX, XXX XX S., o zaplatenie 113 529,94 Kč s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd z a s t a v u j e konanie v časti zaplatenia istiny vo výške 2.279,10 Kč, zaplatenia zákonného úroku z omeškania zo sumy 2.279,10 Kč vo výške 7,50 % ročne od 5.6.2013 do zaplatenia a úroku vo výške 10,90 % ročne zo sumy 1.814,25 Kč od 5.6.2013 do zaplatenia, kapitalizovaného zmluvného úroku vo výške 1.892,17 Kč a zmluvného úroku vo výške 10,90 % od 5.6.2013 do 4.5.2014 z dlžnej istiny vo výške 113.065,09 Kč.

Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 111.250,84 Kč, kapitalizovaný zákonný úrok z omeškania vo výške 26.841,98 Kč, zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 111.250,84 Kč od 5.5.2014 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 7,50 % ročne zo sumy 111.250,84Kč od 5.6.2013 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 265,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 405,17 eur na účet právneho zástupcu žalobcu Mgr. Petra Olejára, usadeného euroadvokáta, Mikulášska 29, 811 01 Bratislava v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanému v 2. rade náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Kežmarok dňa 17.6.2013, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 11.10.2013 sa domáhal, aby súd žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 113 529,94 Kč, kapitalizovaný úrok vo výške 1 892,17 Kč, kapitalizovaný zákonný úrok z omeškania vo výške 26 841,98 Kč, úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 113 065,09 Kč do 5.6.2013 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania zo sumy 113 529,94 Kč od 5.6.2013 do zaplatenia vo výške 7,50 % ročne a nahradiť mu trovy konania.

Svoju žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným v 1. rade a so žalovaným v 2. rade uzavrel dňa 22.5.2008 Zmluvu o úvere č. U (ďalej len „zmluva o úvere“) podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka

v ktorej vystupujú spoločne a nerozdielne ako spoludlžníci. Predmetom zmluvy o úvere bolo poskytnutie úverového limitu vo výške 170 000,- Kč žalovaným. Súčasťou zmluvy o úvere boli Obchodné podmienky pre ČSOB Spotrebiteľské úvery a Všeobecné obchodné podmienky ČSOB. Poskytnutý úver bol vedený na úverovom účte č. XXXXXXXXXX. Žalovaní vyčerpali poskytnutý úver dňa 22.5.2008, a to prevodom na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX vedený na meno žalovaných. Za poskytnutie úveru žalobca účtoval žalovaným poplatok vo výške 1.700,- Kč. Vyčerpaný úver sa žalovaní zaviazali splatiť v 60 anuitných splátkach vo výške 3.675,- Kč vždy k 10 dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 10.6.2008 a posledná splátka bola splatná dňa 10.5.2013. Vyčerpaná nesplatená istina úveru bude úročená úrokovou sadzbou 10,90 % ročne s tým, že tento úrok mal byť hradený mesačne ako súčasť anuitnej splátky. Za správu úveru žalobca účtoval žalovaným poplatok vo výške 30,- Kč, ktorý bol splatný vždy k 10. dňu v mesiaci. Súčasťou zmluvy o úvere bolo aj dojednanie poistenia neschopnosti splácať úver s mesačným poistným vo výške 181,- Kč splatným vždy k 10. dňu v mesiaci, so začiatkom v mesiaci nasledujúcom po uzavretí zmluvy o úvere. Žalovaní si povinnosti zo zmluvy o úvere riadne a včas neplnili, neplatili dohodnuté pravidelné mesačné anuitné splátky a poplatky. Žalobca upomínal žalovaných k plneniu povinností a úhrade dlžných splátok. K 4.6.2013 pohľadávka žalobcu predstavovala sumu 141.799,24 Kč, ktorá pozostávala z nezaplatenej istiny vo výške 113.065,09 Kč, nezaplatených úrokov 10,90 % ročne vo výške 1.892,17 Kč úrokov z omeškania vyčíslených k 4.6.2013 vo výške 26.841,98 Kč a poplatkov vo výške 0,00 Kč. Pohľadávka žalobcu tak činila bez príslušenstva sumu 113 529,94 Kč.

Podaním doručeným súdu dňa 23.6.2014 žalobca podrobne špecifikoval žalovanú s príslušenstvom. Uviedol, že v účastníci konania si v bode 2.1. Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery zvolili právo, ktorým sa zmluva a ich záväzkový vzťah riadi, t.j. právo Českej republiky. Opätovne poukázal na zmluvné dojednania úveru. Ďalej uviedol, že žalovaným boli počas zmluvného vzťahu účtované aj poplatky za upomienku a výzvy vo výške 300,- Kč a 500,- Kč. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní sú spotrebiteľia požaduje žalobca úrok z omeškania podľa právnych predpisov občianskeho práva. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaní si neplnili podmienky na plnenie ktorých sa zaviazali. Žalobca preto pristúpil k zosplatneniu úveru ku dňu 10.6.2010. Ďalej uviedol, že namiesto správne uvedenej výšky istiny v petite žaloby vo výške 113.065,09 Kč uviedol sumu 113.529,94 Kč. Žalovaní po podaní žaloby uhradili splátku vo výške 1.500,- Kč dňa 6.6.2013, dňa 8.7.2013, dňa 6.8.2013, dňa 6.11.2013, dňa 6.12.2013, dňa 7.1.2014, dňa 6.2.2014, dňa 6.3.2014, dňa 7.5.2014, dňa 6.6.2014. Tieto splátky boli započítané na istinu sumu vo výške 1.814,25 Kč a na zmluvné úroky sumu vo výške 13.185,75 Kč. Vzhľadom na túto skutočnosť, žalobca zoberal späť žalobu späť v časti istiny vo výške 2.279,10 Kč (464,85 Kč + 1.814,25 Kč). Takisto v časti zákonného úroku z omeškania zo sumy 2.279,10 Kč vo výške 7,50 % ročne od 5.6.2013 do zaplatenia úroku vo výške 10,90 % ročne zo sumy 1.814,25 Kč od 5.6.2013 do zaplatenia. Ďalej zoberal žalobu späť v časti kapitalizovaných zmluvných úrokoch vo výške 1.892,17 Kč a zmluvný úrok vo výške 10.90 % od 5.6.2013 do 4.5.2014 z dlžnej istiny.

V podaní doručenom súdu dňa 2.2.2015 uviedol, že v zmluve o úvere v bode 1.3. bolo dohodnuté zabezpečenie úveru, a to ručením žalovaného v 2. rade, preto sa domáha splnenia záväzku aj od žalovaného v 2. rade ako ručiteľa.

Nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt žalovaného v 1. rade uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 5C/47/2014 zo dňa 8.10.2014 ustanovený podľa § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovník pre toto konanie. Opatrovník žalovaného sa k veci samej v priebehu konania nevyjadril.

Žalovaný v 2. rade v podaní doručenom súdu dňa 16.6.2014 uviedol, že zmluvu o úvere podpísal ako ručiteľ, nie ako spoludlžník. Finančnú hotovosť prebral žalovaný v 1. rade, ktorý ju zo začiatku splácal pravidelne, no neskôr zmenil účet v banke a prestal splácať. Ďalej uviedol, že nie je schopný platiť za neho dlh, nakoľko na to nemá finančné prostriedky, pričom poukázal aj na svoje výdavky a životnú situáciu.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na ktorom v súlade s § 101 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti opatrovníka žalovaného v 1. rade s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy nakoľko sa na pojednávanie napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil a o odročenie pojednávania nežiadal.

Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe po späťvzatí žaloby v zmysle podania zo dňa 20.6.2014, doručeného súdu dňa 23.6.2014.

Žalovaný v 2. rade uviedol, že súhlasí s čiastočným späťvzatím návrhu. Ďalej uviedol, že žalovaný v 1. rade ho požiadal, či nepôjde ručiť, lebo sa poznali nejaký ten čas. Keď ešte pracoval v Českej republike chodili mu upomienky, ale žalovaný v 1. rade mu sľúbil, že dostane výplatu, a to vyrovná. Ďalej uviedol, že v prípade ak by mal zaplatiť dlh, tak žiada splátkový kalendár s výškou splátky 60,- až 70,- eur.

Predmetom tohto konania tak, ako ho vymedzil žalobca v žalobe po čiastočnom späťvzati je nárok z úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom - bankou so sídlom v Českej republike a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom - fyzickou osobou nepodnikateľom a žalovaným v 2. rade ako ručiteľom - fyzickou osobou nepodnikateľom, pričom bydlisko žalovaných je na území Slovenskej republiky.

Žalobca má sídlo v Českej republike, žalovaní majú trvalé bydlisko na území Slovenskej republiky, ide teda o konanie s cudzím prvkom, preto bolo potrebné vyriešiť najskôr otázku právomoci a príslušnosti súdov Slovenskej republiky na konanie v tejto veci a aký právny poriadok má byť použitý na posúdenie žalobou uplatneného nároku žalobcu.

Podľa ustanovenia článku 1 odsek 1 nariadenia Rady (ES) číslo 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie Rady“) toto nariadenie sa uplatní v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatní sa najmä na daňové, colné a správne veci.

Podľa ustanovenia článku 16 odsek 2 nariadenia Rady druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Žalovaní majú trvalé bydlisko na území Slovenskej republiky, preto v súlade s vyššie citovaným ustanovením článku 16 nariadenia Rady je daná právomoc súdov Slovenskej republiky na konanie v tejto veci.

Pokiaľ ide o rozhodné právo, podľa ktorého je potrebné posúdiť nárok žalobcu, vzhľadom na skutočnosť, že zmluva, nárokov z ktorej sa žalobca domáha bola účastníkmi uzavretá dňa 22.5.2008, na určenie rozhodného práva nie je možné použiť nariadenie EP a Rady ES č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky ale je potrebné vychádzať z Rímskeho dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky

Podľa ustanovenia článku 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rímsky dohovor) ustanovenia tohto dohovoru sa uplatnia na zmluvné záväzky vo veciach s medzinárodným prvkom.

Podľa ustanovenia článku 3 odsek 1 Rímskeho dohovoru, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy. Voľba musí byť výslovná, alebo musí dostatočne spoľahlivo vyplývať z ustanovení zmluvy alebo z okolností prípadu. Účastníci zmluvy si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

Podľa ustanovenia článku 4 odsek 1 Rímskeho dohovoru v rozsahu, v ktorom nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu podľa článku 3, zmluva sa spravuje právnym poriadkom štátu, s ktorým má najužšiu väzbu.

Podľa ustanovenia článku 4 odsek 2 Rímskeho dohovoru s výhradou ustanovenia odseku 5 tohto článku platí domnienka, že zmluva má najužšiu väzbu so štátom, kde má účastník zmluvy, ktorý má uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu, obvyklý pobyt v čase uzatvorenia zmluvy.

Účastníci zmluvu o úvere uzatvárali s výslovným poukazom na ustanovenia Obchodného zákonníka Českej republiky, v zmysle článku 3 odsek 1 Rímskeho dohovoru sa preto zmluva o úvere spravuje právnym poriadkom Českej republiky. V danom prípade je navyše žalovaný v 1. rade ako dlžník a žalovaný v 2. rade ako ručiteľ sú účastníkmi, ktorí majú uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu, teda zmluva by sa aj pri absencii voľby právneho poriadku spravovala právnym poriadkom jeho obvyklého pobytu. Žalovaný v 1. rade v čase uzavretia zmluvy o úvere, ako to vyplýva z predložených listinných dôkazov sa zdržiaval na území Českej republiky kde došlo aj k uzavretiu zmluvy, teda jeho obvyklým pobytom bola v tom čase Česká republika. Na základe uvedeného súd pri posudzovaní záväzkového vzťahu účastníkov vychádzal z právnych predpisov Českej republiky.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby v znení jej doplnení a čiastočného späťvzatia, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žalobcom predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Žalobca a žalovaný v 1. rade uzavreli dňa 22.5.2008 písomnú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. U na základe ktorej bol žalovanému v 1. rade poskytnutý bezúčelový úver vo výške 170 000,- Kč, prevodom na jeho účet. Riadne splatenie pohľadávky žalobcu žalovaným v 1. rade bolo zabezpečené písomným vyhlásením žalovaného v 2. rade ako ručiteľa zo dňa 22.5.2008. Žalovaný v 1. rade sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 60 mesačných anuitných splátkach vo výške 3.675,- Kč vždy do 10. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bude splatná dňa 10.6.2008 a posledná dňa 10.5.2013. Vyčerpaný a nesplatený úver sa úročil pevnou úrokovou sadzbou vo výške 10,90 % ročne, RPMN bola vo výške 14,78 % ročne za predpokladu čerpania úveru vo výške úverového limitu. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 1.700,- Kč, ktorý bol splatný najneskôr ku dňu podpisu zmluvy. Za správu úveru si žalobca uplatňoval poplatok vo výške 30,- Kč, a to za každý aj začatý kalendárny mesiac. Žalovaný v 2. rade ako ručiteľ prevzal na seba povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojí žalovaný v 1. rade. Žalovaný v 1. rade splátky úveru nevykonával, čím porušil jednu zo základných povinností vyplývajúcich pre neho z § 497 Obchodného zákonníka a zmluvy o úvere č. U. zo dňa 22.5.2008. Následne žalobca využil svoje právo a vyhlásil svoju pohľadávku z predmetnej zmluvy o úvere za splatnú a vyzval žalovaného v 1. rade na okamžité vrátenie zostávajúcej časti úveru. Žalobca si podanou žalobou uplatňuje u žalovaných zaplataenie dlžnej istiny, ktorá po čiastočnom späťvzatí žaloby z dôvodu úhrad žalovaného v 1. rade je vo výške 111.250,84 Kč spolu s príslušenstvom, a to spoločne a nerozdielne.

Vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom v časti zaplataenia istiny vo výške 2.279,10 Kč, zaplataenia zákonného úroku z omeškania zo sumy 2.279,10 Kč vo výške 7,50 % ročne od 5.6.2013 do zaplataenia a úroku vo výške 10,90 % ročne zo sumy 1.814,25 Kč od 5.6.2013 do zaplataenia, kapitalizovaného zmluvného úroku vo výške 1.892,17 Kč a zmluvného úroku vo výške 10,90 % od 5.6.2013 do 4.5.2014 z dlžnej istiny vo výške 113.065,09 Kč pred pojednávaním bolo potrebné rozhodnúť najskôr o tomto späťvzatí žaloby.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Žalobca vzal svoju žalobu v časti istiny vo výške 2.279,10 Kč, zaplataenia zákonného úroku z omeškania zo sumy 2.279,10 Kč vo výške 7,50 % ročne od 5.6.2013 do zaplataenia a úroku vo výške 10,90 % ročne zo sumy 1.814,25 Kč od 5.6.2013 do zaplataenia, kapitalizovaného zmluvného úroku vo výške 1.892,17 Kč a zmluvného úroku vo výške 10,90 % od 5.6.2013 do 4.5.2014 z dlžnej istiny vo výške 113.065,09 Kč späť skôr než začalo pojednávanie vo veci samej, preto súd konanie postupom podľa § 96 ods. 1, ods. 3 O.s.p. v tejto časti zastavil.

Predmetom konania tak po čiastočnom späťvzatí žaloby ostalo uloženie povinnosti žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade zaplataiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 111.250,84 Kč, kapitalizovaný zákonný úrok z omeškania vo výške 26.841,98 Kč, zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 111.250,84 Kč od 5.5.2014 do zaplataenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 7,50 % ročne zo sumy 111.250,84Kč od 5.6.2013 do zaplataenia.

Nárok žalobcu je treba právne posúdiť ako nárok zo zmluvy o úvere podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka Českej republiky (ďalej len „Obchodný zákonník“).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere v Českej republike zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplataiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere v Českej republike od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere v Českej republike dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere v Českej republike, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požiadať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere v Českej republike, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere v Českej republike veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní.

Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere v Českej republike, záväzok zanikne ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

Podľa § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere v Českej republike, dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere v Českej republike, dlžník je v omeškaní ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere v Českej republike ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úrokov z omeškania, je dlžník povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak určené predpismi občianskeho práva.

Predpismi občianskeho práva Českej republiky na účely určenia úrokov z omeškania sa v rozhodnom čase rozumelo § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka Českej republiky odkazujúce na Nariadenie vlády ČR zo dňa 08.06.1994 č.142/1994 Sb. v znení neskorších predpisov. Podľa § 1 tohto nariadenia výška úroku z omeškania zodpovedá ročnej výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou pre posledný deň kalendárneho polroka, ktorý predchádza kalendárnemu polroku v ktorom došlo k omeškaniu zvýšenej o sedem percentuálnych bodov.

Súd vzhľadom na žalobcom predložené listinné dôkazy nemal pochybnosti o dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku vo vzťahu k žalovanému v 1. rade v rozsahu, ktorý ostal predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby a to v časti celej požadovanej istiny a príslušenstva.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca a žalovaný v 1. rade ako dlžník uzavreli dňa 22.5.2008 v súlade s § 497 Obchodného zákonníka zmluvu o úvere č. U na základe ktorej bol žalovanému v 1. rade poskytnutý úver 170.000,- Kč, ktorý žalovaný aj čerpal. Žalovaný v 1. rade je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy nejednala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a žalobca je banka, ktorá žalovanému v 1. rade poskytla úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, keď medzi predmety jej podnikania preukázane poskytovanie úverov patrí. To znamená, že predmetný úver, ktorý bol poskytnutý žalovanému v 1. rade je spotrebiteľským úverom a preto podmienky predmetnej zmluvy o úvere musia byť v súlade s ustanoveniami zákona č. 321/2001 Sb. o niektorých podmínkach sjednávania spotrebiteľského úveru.

Súd preto preskúmal zmluvu o úvere podľa ustanovení uvedeného zákona a zistil, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti stanovené v § 4 uvedeného zákona /roční percentní sazby nákladů

na spotřebitelský úvěr, stanovení podmínek, za kterých může být roční procentní sazba nákladů na spotřebitelský úvěr upravena a které nesmí být závislé pouze na vůli věřitele, stanovení maximální výše spotřebitelského úvěru, stanovení výše jednotlivých splátek, jejich počtu a přesného časového rozvržení, stanovení jednotlivých plateb, závazek věřitele informovat spotřebitele v průběhu plnění smlouvy o všech změnách roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr, ustanovení o právu na splacení spotřebitelského úvěru před stanovenou lhůtou, podmínky, za kterých lze předčasně ukončit smluvní vztah/. V tomto zmysle je tak zmluva o úvere, ktorú žalovaný v 1. rade uzatvoril dňa 22.5.2008 platným právnym úkonom.

Žalobca poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému v 1. rade riadne preukázal predloženým výpisom z účtu. Vychádzajúc z obsahu histórie úverového účtu a žalovanému v 1. rade adresovanej výzvy žalobcu zo dňa 10.5.2010 súd nemal pochybnosti o neplnení povinnosti žalovaného splácať úver dohodnutým spôsobom a o splnení podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru k čomu došlo dňa 10.6.2010, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 10.6.2010, doručenom žalovanému v 1. rade dňa 28.6.2010 spolu s výzvou uhradiť dlžnú sumu, ktorá v tom čase predstavovala 123.751,72 Kč s príslušenstvom do 21.6.2010, pričom táto čiastka sa aj naďalej navyšovala o úroky a úroky z omeškania.

V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali tvrdenie žalobcu, že žalovaný v 1. rade mu dlžnú sumu 111.250,84 Kč s príslušenstvom ku dňu podania žaloby ani ku dňu vyhlásenia rozsudku neuhradil, preto bol k splneniu tejto svojej povinnosti zaviazaný súdom týmto rozsudkom. Výrok rozsudku o plnení v peniazoch je vyjadrený v cudzej mene, keďže to neodporuje okolnostiam prípadu a jeden z účastníkov (žalobca) je devízovým cudzozemcom (§ 155 ods.2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku).

Pokiaľ ide o žalobcom požadované príslušenstvo pohľadávky - kapitalizovaný zákonný úrok z omeškania vo výške 26.841,98 Kč, zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 111.250,84 Kč od 5.5.2014 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 7,50 % ročne zo sumy 111.250,84 Kč od 5.6.2013 do zaplatenia, k tomu súd uvádza, že aj tieto nároky považoval za dôvodné.

Pokiaľ ide o nárok na úrok z omeškania, tak je nepochybné, že žalovaný v 1. rade sa so splácaním úveru dostal do omeškania, čím mu priamo zo zákona vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi popri dlžnej sume aj úrok z omeškania. Žalovaný v 1. rade bol a je v omeškaní so zaplatením dlžnej istiny úveru, žalobca predloženou históriou úverového účtu preukázal, že ku dňu 4.5.2014 bola a doposiaľ je dlžná istina úveru vo výške 111.250,84 Kč, sadzba požadovaného úroku z omeškania je v súlade so zákonom, keďže nepresahuje sadzbu určenú podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády ČR č. 142/1994 Sb., preto aj v časti o zaplatenie úroku z omeškania jednak kapitalizovaného ako aj pokračujúceho súd žalobe vyhovel.

Súd aj v časti o zaplatenie úroku vo výške 10,90 % ročne zo sumy 111.250,84 Kč od 5.5.2014 do zaplatenia súd uznal žalobu za dôvodnú. Úroky sú svojou podstatou odmenou za používanie určitej peňažnej sumy (napr. pri úvere, ako tomu bolo v tomto prípade), pričom účastníci dohodli úročenie vyčerpaného a nesplateného úveru úrokom vo výške 10,90 % ročne.

Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby boli žalovaní zaviazaní na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom solidárne. Opomenul však skutočnosť, že medzi dlžníkom, t.j. žalovaným v 1. rade a ručiteľom, t.j. žalovaným v 2. rade nie je vzťah solidárny. Vzhľadom na to sa žalobca nemohol v petite domáhať od žalovaných solidárneho plnenia, ale skutočnosť, že ručiteľ nie je solidárny dlžník mal primerane vyjadriť v petite návrhu. Keďže túto skutočnosť žalobca v petite návrhu nevyjadril a súd je viazaný jeho žalobným návrhom (§ 153 ods. 2 OSP), nemôže byť žalobca z tohto dôvodu úspešný vo vzťahu k žalovanému v 2. rade. Na základe hore uvedeného súd potom zaviazal žalovaného v 1. rade ako dlžníka na zaplatenie žalobcom uplatnenej istiny s príslušenstvom tak ako to je vyššie uvedené a vo vzťahu k žalovanému v 2. rade ako ručiteľovi návrh zamietol.

O trovách konania žalobcu voči žalovanému v 1. rade súd rozhodol podľa § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 151 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku.

Vzhľadom na to, že žalobca mal vo veci vo vzťahu k žalovanému v 1. rade plný úspech, nakoľko aj späťvzatie žaloby bolo pre správanie žalovaného po podaní žaloby, pričom vo zvyšku bolo žalobe vyhovené, žalobca má právo na plnú náhradu trov konania vynaložených na účelné uplatňovanie svojho

práva a keďže podal návrh na rozhodnutie o trovách konania a trovy konania aj včas vyčíslil, súd mu priznal plnú náhradu trov konania.

Trovy konania žalobcu považované súdom za účelné, dôvodné a preukázané pozostávajú z náhrady trov jeho právneho zastúpenia vo výške spolu 405,17 eur a zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 265,50 eur.

Priznané trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby vo výške spolu 322,02 eur (1./ prevzatie, príprava zastúpenia a prvá porada s klientom; 2./ žaloba) pri sume 161,01 eur za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods.1 a 2 v spojení s § 13a ods.1 písm. a/, c/ Vyhlášky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, čo po pripočítaní náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné / režijný paušál / podľa § 16 ods.3 Vyhlášky za 2 hore uvedené úkony právnej služby vo výške 15,62 eur (2á 7,81 eur) činí na trovách právneho zastúpenia a náhradách advokáta spolu sumu 337,64 eur. Keďže advokát zastupujúci žalobcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa priznaná odmena a náhrady podľa § 18 ods.3 Vyhlášky o daň z pridanej hodnoty vo výške 67,53 eur. Žalobcovi tak žalobcovi vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia vo výške 405,17 eur.

Súd nepriznal žalobcovi požadované trovy právneho zastúpenia za odmenu a náhrady za zastúpenie na pojednávaní dňa 4.3.2015, ktorého sa zúčastnil advokátsky koncipient substitučne splnomocneného advokáta žalobcu. Odhliadnuc od skutočnosti, že požadovaná bola okrem iného i náhrada za stratu času advokátskeho koncipienta, ktorú by priznať tak či tak nebolo možné, nakoľko zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo na náhradu za stratu času advokátskeho koncipienta, ktoré patrí iba advokátovi ako je to upravené aj v ustanovení § 24 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, ktoré neplatí primerane pre advokátskeho koncipienta (§ 63 ods. 2 zákona 586/2003 Z. z.) nakoľko ten je v zmysle § 64 citovaného zákona v pracovnom pomere a jeho odmeňovanie sa spravuje pracovnoprávnymi predpismi, priznať nebolo možné ani odmenu, paušálnu náhradu výdavkov a cestovnú náhradu lebo trovy spojené so zastúpením žalobcu na uvedenom pojednávaní nemožno považovať za trovy spojené s účelným uplatnením práva. Uvedený zástupca na pojednávaní sa k veci samej k oprávnenosti žalobcom uplatneného nároku vyjadril, iba tým, že trvá na podanej žalobe v znení vyjadrenie žalobcu zo dňa 20.6.2014 a uviedol výšku istiny pred späťvzatím žaloby, súd preto povinnosť uhradiť tieto neúčelné trovy žalovanému v 1. rade nemožno uložiť.

Trovy konania je žalovaný v 1. rade povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu (§ 149 ods.1 O.s.p.) tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania žalovaného v 2. rade súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaný v 2. rade mala vo veci plný úspech, nakoľko vo vzťahu k nemu bola žaloba zamietnutá, preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na bránenie svojho práva, keďže na pojednávaní dňa 4.3.2015 uviedol, že v prípade úspechu si právo na náhradu trov konania neuplatňuje, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Stará Ľubovňa.

1, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.